

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXXII. De Monachis Palaestinae, Hesycha, Epiphanio, qui postea
Episcopus Cypri fuit, Ammonio & Silvano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

Κεφ. λβ.

CAPUT XXXII.

Περὶ τῶν ἐν παλαιστίνῃ μοναχῶν, ἡσυχᾶ, Ἐπιφανίου ἡ ὕστερον
ἠνομένου κύπρου, ἀμμωνίου, καὶ σιλβανῶ.

De Monachis Palestina, Helycha, Epiphania,
nio, qui postea Episcopus Cypri fuit,
Ammonio & Silvano.

Οὕ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαιστίνῃ μονα-
χῶν ἀνδρῶν διατεταῖς ἦνθει οἷτε
ᾧ πλείους ὢν ἐν τῇ κωνσταντινῇ βασιλείᾳ
ἀπερθεμισάμενοι, ἔτι ἦσαν ταύτῃ τῷ
ἐπισημίῳ σεμνύνοντες· οἱ δὲ, ταῖς αὐτῶν
σωμασίαις εἰς ἀκρῶν δρετῆς ἐπέδωσαν,
καὶ εἰς εὐκλειαν μείζονα τοῖς ἐνθαδὲ φεργ-
νιησίοις προσετέθησαν ὢν ἦν ἡσυχᾶς ὁ
ἱλαρίωνος ἑταῖρος, καὶ ἐπιφάνιος ὁ ὕστε-
ρον ἡρώδιος· Καλαμῖνος τῆς κύπρου ἐπι-
σκοπῶν ἐφιλοσόφησε δὲ ἡσυχᾶς μὲν,
καὶ ὁ διδάσκαλος ἐπιφάνιος δὲ, ἀμ-
φιβησανδᾶκην κάμῳ ὄθεν ἦν, νομῆ ἐλθ-
ουσα πόλεως ἐκ νέου δὲ ὑπὸ μοναχοῖς δρι-
στοῖς παιδοθεῖς, καὶ τέτρα χάρις ἐν αἰγύ-
πτῳ πλείους διατεταῖς χρόνον, ἐπισημό-
τατος ἐν μοναστικῇ φιλοσοφίᾳ γέγονε ὡς
τε αἰγυπτίοις, καὶ παλαιστινοῖς· καὶ ἵταυτα
καὶ κυπρίοις, παρ' οἷς ἠρέθη τῆς μητροπό-
λεως τῆς ἡσυχᾶς ἐπισκοπῆν ὄθεν οἰμαῖ μάλ-
λον καὶ πᾶσαν ὡς εἶπεν, τὴν ὑφήλιον, αἰ-
διώτατος ἐστὶν ὡς ἐν ὁμίλῳ καὶ πόλει
μεγάλῃ καὶ ὡς ἀλλοῖς ἱεροῦ μὲν καὶ μεθ' ὅσων
δρετῆς εἶχε πολυπλοκοῖς ἐμβαλῶν πρᾶγμα-
των, ἀστικοῖς καὶ ξένοις πανδοδαποῖς γνώ-
μοις ἐν ὀλίγῳ ἐχέει τοῖς μὲν, θεα-
ταῖς καὶ πείραν λαβῶσι τῆς αὐτῆς πο-
λίσεως· τοῖς δὲ, ὡς ἄ τῶν παιδομένοισι
καὶ τῆς ἐν κύπρῳ ἐπιδημίας, ἔτι ἐν
παλαιστίνῃ διέτριβεν ἐπὶ τῆς παρᾶσης
ἡγεμονίας ἡνίκα δὴ ἐν τοῖς τότε φεργνι-
ησίοις ὁ μάλιστ' ἀπαρτίτων Καλαμῖνος
καὶ φύσκων, ἔμαλαχίων καὶ κραιπίων
ἀδελφοί ἐφιλοσόφησαν δὲ ἀμφὶ βηθελεάν
κάμῳ ἡ νομῆ γάζης· καὶ ᾧ δὴ ἔεπαρτί-
των ἐνθεν ἦσαν διδάσκαλος ἵταυτης τῆς
φιλοσοφίας ἔτυχον ἱλαρίωνος, ἀφ' ἧ λέ-
γει πόλις τῶν ἀμα οἰκοῖ ἀπὸ ἰων, ἐκ
μῆσος ἀραγῆναι ὡς τὸν μαλαχίωνα,

Ed & Palestina Monachorum domi-
ciliis florebat. Nam & plerique co-
rum quos supra in rebus gestis Constan-
tini enumeravi, adhuc superstites, hanc
disciplinam summa cum laude excole-
bant. Et horum consuetudine ac ser-
monibus alii instituti, ad summum virtu-
tis apicem pervenerunt, & ad majoris
gloriae cumululum monasteriis illic posi-
tis adjuncti sunt. Ex quorum numero
fuit Helychas, Hilarionis sodalis; &
Epiphanius, qui postea Salaminis in Cy-
pro Episcopus fuit. Et Helychas quidem
in eodem quo Magister loco philoso-
phatus est. Epiphanius vero juxta Befan-
ducem vicum, in territorio Eleuthero-
politano situm, ex quo ortus fuerat. Qui
cum ab ineunte adolescentia a præstan-
tissimis Monachis institutus fuisset, ejus-
que rei causa diutissime moratus esset in
Ægypto, in monastica Philosophia ce-
leberrimus exstitit, non apud Ægyptios
solum & Palæstinos, verum etiam
apud Cyprios, apud quos electus est,
ut in Metropoli totius insulæ Episco-
patum administraret. Qua ex re per
universum, ut ita dixerim, orbem terra-
rum, maximam nominis celebritatem
adeptus est. Nam cum in media homi-
num multitudine & in urbe magna ac
maritima, sacerdotio fungeretur, & cum
ea qua præditus erat virtute, civilibus ne-
gotiis sese applicuisset, brevi omnibus
tam urbanis, quam peregrinis notus ex-
stitit: illis quidem, utpote qui hominem
vidissent & piam ejus conversationem
experimento cognoscerent: his vero,
utpote qui ab illis accepissent. Porro
antequam Cyprum venisset, principa-
tu Valentis Augusti adhuc manebat in
Palæstina. Quo quidem tempore Sala-
manes, Phylcon, Malchio & Crispio fra-
tres, in illis Monasteriis inclaruerunt.
Degebant autem juxta Bethelam, qui
vicus est in agro Gazæorum. Erant
enim nobili apud istos genere orti. Ma-
gistrum porro hujus disciplinae habue-
rant Hilarionem. A quo cum aliquan-
do domum simul redirent, Malchionem
SIII

Κεφ.

raptum esse memorant, & ex conspectu A
evanuisse; ac repente iterum apparuisse,
eandem cum reliquis viam carpentem:
nec multo post è vita migrasse; adhuc
quidem adolescentem, nulli tamen eo-
sum qui in monastica Philosophia con-
fenuissent, vitæ integritate & amore di-
vini numinis inferiorem. Præterea Am-
monius decem circiter stadiis remotus,
habitabat juxta vicum Gazæorum Cha-
pharcobram, ex quo originem traxerat:
vir qui summa cum severitate ac forti-
tudine monasticam disciplinam excolu-
it. Silvanus vero, qui ob eximiam virtu-
tem Angelus, ut perhibent, visus est mi-
nistrare, ex Palæstina ortus, eo quidem
tempore adhuc, ut opinor, in Ægypto
philosophabatur. Postmodum vero,
cum aliquandiu in monte Sinæ moratus
fuisset, tandem Geratis juxta torrentem,
maximum ac nobilissimum Monaste-
rium plurimorum bonorum virorum si-
mul degentium constituit. Cui quidem
Monasterio admirandus Zacharias post
illum præfuit.

καὶ ἀφανῆ γῆρας Ἰσακίου δὲ πάλιν ἀνα-
φανῆται, τῷ αὐτῷ ὁδὸν βαδίζοντα
ἀδελφοῖς μετ' ἐπὶ πολὺ δὲ ἀποβῆναι νεο-
μῦρετι ὄντα τῷ γενηρακίῳ τῷ ἐν Φι-
λοσοφίᾳ κατ' ἀρετὴν βίῃ καὶ θεοφιλείᾳ
ἐλεπόμην καὶ ἀμμόνιου ἧ ὡσεὶ δέκα
σαδίοις διεσῶς, ὅκει ἀμφὶ χαφάρχο-
βραν κώμην γαζαίαν, ἀφ' ἧς τὸ γῆμα ἔ-
χεν' ἀνὴρ ἀκριβῶς ὅτι μάλιστα καὶ ἀνδρείος
ἐν τῇ ἀσκήσει διαγυρόμενος σιλεῖται δὲ
ὄν δια τῷ αἴγαν δρεῖν ὑπὸ ἀγέλης ὑπε-
τέμνον θεαθῆναι λόγου, παλαιῶς ἂν,
ἐπὶ οἰμαί κ' τῷ αἴγυπτον ἐφιλοσόφει τότε
ἐπέα ἧ ἐν τῷ ὄρει σὺν χρόνον τῶν δια-
τέρας, ὕστερον τῷ ἐν γερῶσι ἐν τῷ
χειμάρῳ μεγίστην τὴν καὶ ἰσοσημασίαν
πλείστων ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνωκίαν συν-
ήσατο ἧς μετ' αὐτοὺς ἠγάσθη Ζαχαρίας
ὁ θεοσεύς.

CAPUT XXXIII.

Κεφ. λγ'.

De Syria Monachis, Bathæo, Eusebio, Bar-
ge, Hala, Abbo, Lazaro, Abdaleo, Zenone,
Heliodoro, Eusebio qui fuit Caris, & Pro-
togene & Aone.

Περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ μοναχῶν, βατθαίου, εὐσεβίου, βαργῆ, ἀλλῶ, ἀ-
βῶ, λαζάρου, ἀβδαλεῶς, ζήνωνος, ἡλιοδώρου, εὐσεβίου τοῦ ἐν
καρίας, καὶ προτογενῆ, καὶ ἀόνου.

Hinc ad Syros, & ad Persas Syris fini-
timos transeundem est: qui cum
Ægyptiorum Monachis contendentes,
in immensam multitudinem excreve-
runt. Inter hos autem eo tempore præ-
cipue claruerunt, apud Nisibenos qui-
dem circa montem qui Sigoron dicitur,
Bathæus, Eusebius, Barges, Halas
& Abbo; & Lazarus qui fuit Episco-
pus: Abdaleus item & Zeno, & senex
Heliodorus. Istos porro vulgo Boscos,
id est pascentes vocabant, qui hoc phi-
losophandi genus tunc primum inve-
xerant. Sic autem eos appellant, pro-
pterea quod nec domicilia habent ulla,
nec pane aut obsonio vescuntur, nec
vinum bibunt; sed in montibus
degentes, Deum perpetuo celebrant,
orationibus & hymnis, juxta Eccle-
sias ritum vacantes. Cumque vescu-
di tempus advenerit, singuli falce at-
repta per montem vagantes, instar
pascentium pecorum herbas comedunt.

Ἐντεῦθεν ἧ ἰσραήλ σελίαν καὶ πέρας τῶν
σύρων ὁμόρου ἐπέειπεν οἱ δὲ ἀφ' ἐπιπέδου
ἐπέδωκαν, τοῖς ἐν αἰγύπτῳ φιλοσοφῶσι
ἀμιλλώμενοι διέπρεπον ἧ μάλιστα τότε,
ὅσα μὲν νοτιέωσι ἀμφὶ τὸ σιγόρον καλε-
όμενον ὄρη, βατθαίου καὶ εὐσεβίου, καὶ βαρ-
γῆ καὶ ἀλλῶ καὶ ἀβδαλεῶς, λαζάρου τε ὁ γεννητὸς
ἐπίσκοπος, καὶ ἀβδαλεῶς, καὶ ζήνων, καὶ ἡλιο-
δώρος ὁ γέρων τέρας δὲ, καὶ βοσκῶν
ἀπεκάλεον, ἐναγχῶ τῆς τοιαύτης φιλοσο-
φίας ἀρετῆς ὀνομάζουσι ἧ ὡς αὐτοὶ
καθὼς ἔτε οἰκήματα ἔχουσιν, ἔτε ἀπὸ
ἔτε ὄψον ἐσθίσουσιν, ἔτε οἶνον πίνουσιν
τοῖς ὄρεσι διατεθῶσες, αἰ τοῦ Θεοῦ ἐπι-
γῆσιν, ἐν εὐχαῖς καὶ ὕμνοις καὶ θεσμοῖς τῆς
ἐκκλησίας τεσφῆς ἧ ἡνίκα ἔχεται καιρὸς καὶ
θάπτε νεμόμενοι, ἀρπῆν ἔχον ἕκαστος, αὐτὸ
τὸ ὄρη ἀειούτες, τὰς βοσκῶν σπῆλαι